

δὲ σκορθεύοντες, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν χωροῦσι γράψαντες καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν εὐφυῶν Ἑλλήνων, προ-
τὰ πάντα ὁσημέραι ἐπὶ τὰ πρόσω γενναϊότερον καὶ
οὐχὶ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ παρελθόντος χρόνου, καὶ
δίκαιον εἶναι καὶ παρὰ τῆς ποιήσεως νὰ ἀπαιτῶ-
μεν ἐκ διαλειμμάτων πλείοτερον σχετικὴν τελειό-
τητα, ἀπεράσισαν ὁμοφώνως, βραβεῖον μὲν νὰ μὴ
δοθῇ ἐρέτος, ἔπαινος δὲ, ὡς καὶ πρὸ τριῶν ἐτῶν,
νὰ ἀπαγγεῖλθῃ δημόσιος εἰς τὰ δύο τελευταῖον μνη-
μονεθινὰ ποιήματα, ὅπερ καὶ γίνεται νῦν. Εἴθε
δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ τὰ σήμερον ἐπαινούμενα ποιήματα

σεργόμενοι πλέον εὐσταθεῖς κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη
εἰς τὸν καλὸν τοῦτον ἀγῶνα, νὰ στεφανωθῶσιν α-
ξίως.

Ὁ Πρύτανης
Κ. ΑΣΗΠΙΟΣ.

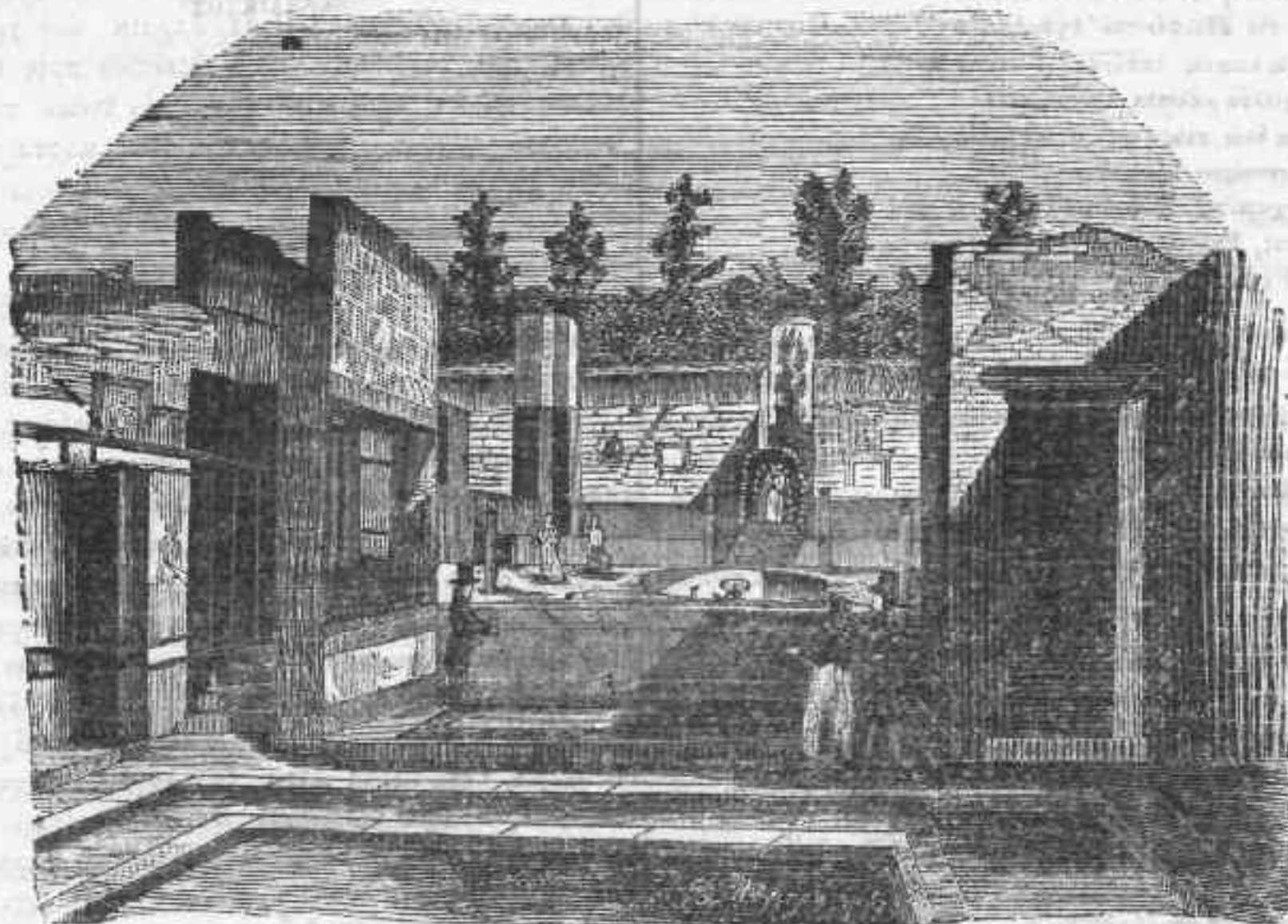
ΑΘΑΝ. Σ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ.

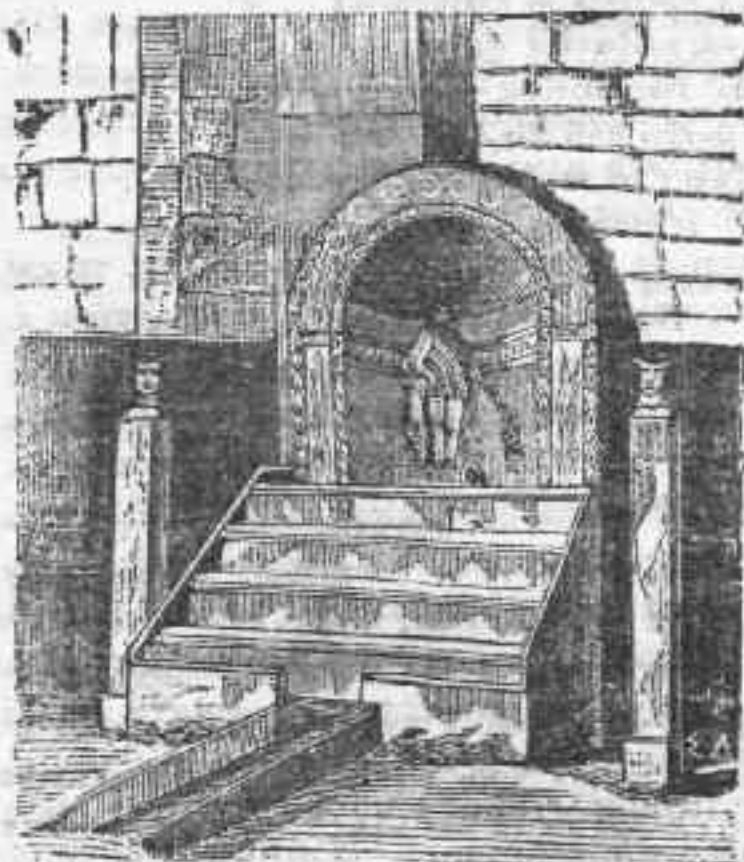
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΛΗΣ.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΠΟΜΠΗΙΑΣ ΑΡΘΡΟΝ.

Οίκτα Λουκρητίου.

Βρύσις.

Σύμβολον εἰροπώλου.